

tion, som tidligere bestod i Slesvig, er funket sammen under Begivenhedernes Bægt, og jeg tør dristig paastaae, at indtil dette Aar skal der ikke kunne paavises nogen Regjeringshandling fra den danske Regjerings Side eller af de Actstykker, som ere os meddeelte, eller som paa anden Maade ere komne til almindelig Kundskab, nogen Udtalelse fra fremmede Magter, hvor det gjøres gjældende, eller endog blot forudsættes, at en Institution bestod, som ikke har givet noget Livstegn, efterat den havde flaaet sig selv ihjel; og selv den ærede Rigsdagsmand fra Holbek Amts 2det District (Tscherning), som talte om, at man kunde bruge Stumperne, vil erkjende, at, naar man bruger Stumperne, bruger man ikke en historisk Institution, men saa gjenindsfører man nogle Stumper, som man troer at kunne bruge paa den ene eller anden Maade. Jeg vil ikke tale om Brugen af Stumper eller Ikke-Stumper, det ligger ikke for; men jeg tør frit paastaae, at Institutionen er død.

Jøvrigt er det min Mening, at vi skulle fremme denne Sag, uagtet jeg vil udtale, hvad der i og for sig er overflødigt, at Thinget, ved at fremme Sagen, hverken forpligter sig til at indgive en Adresse i det Væsentlige som den, der er foreslaaet, ikke heller forpligter sig til overhovedet at indgive en Adresse; for mig idetmindste er det ikke klart, om der virkelig vindes Noget ved at indgive en saadan Adresse (Hør!). Jeg udtaler ikke nu herom en bestemt Mening, men jeg vil udtale den Opfattelse, jeg med Bestemthed nærer, at en ung Forsamling som denne i mange Tilfælde strengt maa iagttage det constitutionelle Livs Fordringer, endogsaa der, hvor de ere til Skade for Thinget, uagtet Forsamlingen ingenlunde altid strengt tør fordre det constitutionelle Livs Conseqventer iagttagne der, hvor det er til Fordeel for os. Under saadanne Omstændigheder troer jeg, at det vel kan hændes sig, at Thinget maa vogte sig for at indlade sig paa aldeles bestemte Udtalelser, hvortil der fra Ministeriets Side endnu ikke er givet tilstrækkelig Anledning (Hør!), og om man vinde noget ved, under saadanne Omstændigheder, dog at ville udtale sig, det staaer endnu tvivlsomt for mig. Det forekommer den ærede Rigsdags-

mand for Holbek Amts 2det District (Tscherning), at man derved vinder Meget, at man slipper bort fra Sagen, slipper bort fra en forlegen Stilling, at man faaer No, denne Tale er for mig en Gaade. Vi slippe ikke bort fra Stillingen, vi kunne og skulle ikke slippe bort fra den Forlegenhed, vi iøvrigt ikke selv have beredet os. Vi maae have saamegen Taalmodighed, saamegen Rolighed og Seighed, at man kan taale en svævende Tilstand, at man ikke frygter for at bære den, at man ikke længes saameget efter al komme fra den, naar man ikke kan komme fra den paa en god Maade. Det er med denne Opfattelse af Sagen, at jeg overhovedet har været i stor Tvivl, om der virkelig kunde vindes Noget ved saadanne offentlige Udtalelser som dem, vi f. Ex. idag have hørt af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning). Jeg troer, at man let kommer til at sige Meget, hvorom man Intet veed — den ærede Rigsdagsmand paastaar vel, at han veed det, men jeg tør dog paastaae, at han har talt Udskilligt idag, hvorom han dog ikke veed tilfulde, hvorledes det hænger sammen, hvorom Thinget idetmindste Intet veed, da det derom ikke har modtaget Oplysninger. Men det kan være, at der er Flere i Thinget, som ville føle sig ledede ved strax paa en Maade at sige Noget, uagtet Tiden til at tale endnu ikke er kommen. Det kan være, at der er Flere, der ikke ville tilvinde sig No, Kulde og Seighed nok til at undlade at sige Noget, indtil Regjeringen giver os saadanne Meddelelser, som vi skulle besvare. Med disse Bemærkninger skal jeg idag stemme for Sagens Fremme.

Udenrigsministeren: Det er en vænskelig Opgave, mine Herrer! for Ministeriet at træde op for at udøve en vis Indflydelse paa det Spørgsmaal, Thinget har stillet sig, nemlig om denne Adresse skal indgives eller ikke. At indgive Adresser i politiske Spørgsmaal, som det nærværende, er i og for sig, saa forekommer det mig, en mislig Sag for Thinget. Tidligere under disse Forhandlinger er det blevet sagt indenfor disse Mure, at Ministeriet er uberettiget til at komme til Rigsdagen for at begjere et Raad. Det er blevet sagt, at Ministeriet, naar det gjorde et